

Se olli mollemile armas. Maria wisid said
sest aiašt hopis teiseks. Sest ta olli enne ni
halp, tuim ja tigge olnud, et praua olli tedda
jo tahtnud ärra sata. Agga nüüd hakkasid
lapsed tedda armastama, sest ta olli tassane
ja nende wasto armolinne. IggaFord, kui
wanna kurri ello kippus woimust wõtma, —
oh siis olli woitlemist palwes Jhesanda pole,
et Jhesand wöttaks omma waimo läkkitada
kurja ärrawoita.

Praua näggi warši, et ta teiseks innimes-
seks olli sanud, et ta kül ei teadnud, kuidas
ehk kust se olli tulnud, agga ta olli sega
rahhul.

Monne aasta pärrast sai Maria issa käest
kirja, et ta teisest jallast ilma jänud, ja et ta
warši senna liinna tahhab tulla (kus Maria
olli). — Siis rakis Maria omma sakstele,
et ta tahhab ärramiina, piisofesse toa ürida
ja omma issaga seltsis ellada. Praua ei
tahtnud koggoniste Mariat ärra laska, sest
ta olli omma hea ja armsa wiside läbbi keige
maia rahwa melest armsaks sanud, agga ei

tahtnud tedda ka keelda issa pärrast. Praua
andis temmale monda maia-riista ja tar-
widust, kui ta omma üri maiasse läks.

Kui issa tulli, sai ta üllewägga rõõmsaks,
et tüttar ni hästi temma tullemisse wasto
olli walmistanud, — ja kui ta weel kulis,
et tüttar omma sakste jures, kelle jures ta
tännini olnud, hästi õmblema õppinud, ja
et ta nüüd õmblusega ello üllespiddamist
tahhab tenida, ja ikka temma jure tahhab
jada temmale seltsiks, siis sai ta weel koggoni
rõõmsaks.

Kui issa omma wäsimussest olli puhka-
nud, tõi Maria piibli kappist wälja, panni
laua peäle, ütles: „Wata, meil on ka weel
üks kolmas, — oh kui kallis seltsimees se
on! kui mitto korda on ta mind kurja tee
peält taggasi winud! kui mitto korda kur-
wastusses rõmustanud ja kinnitanud!”

Jssa: Sa tahhad mind diete õnnelikuks
tehha! kui ma kord surmaga woitlemas ol-
lin, siis ma mõtlesin issegi selle peäle, et
ma olleks piddand omma hinge eest ennam